

รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการ เป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

Model of Administration by Quality System for English Curriculum Program Schools in Basic Education School

อภัย บุญสาม*
พริ้งพวงศ์ ทิพนาค**
วรัทยา ธรรมกิตติภาพ***
จิรวัดณ์ กิตติเชษฐสรณ์****

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและเพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม 219 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซ์และมอร์แกน และทำการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาข้อเสนอแนะ และแนวทางแก้ปัญหา ของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทั้ง 8 ด้าน

วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าการสัปดาห์ปัจจัย (Factors Analysis) ค่า

* สาขาวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

*** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

**** คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Correlation) การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory โดยวิธีหมุนแกน (Varimax) เพื่อกำหนดเป็นปัจจัย (Factor) และองค์ประกอบ (Components)

ผลการศึกษาพบว่า

1. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 หลักการบริหารด้วยความเป็นผู้นำ มี 21 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 2 หลักการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ มี 16 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 3 หลักการตัดสินใจและ ปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง มี 12 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 4 หลักการบริหารองค์กรที่เน้นลูกค้าเป็นสำคัญ มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 5 หลักการมีส่วนร่วมของบุคลากร มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 6 หลักการสร้างสัมพันธ์ภาพกับผลประโยชน์ที่เสมอภาค มี 5 องค์ประกอบ และ ปัจจัยที่ 7 องค์กรและผู้ปกครอง มี 5 องค์ประกอบ โดยใช้การสกัดตัวแปร (Factor Analysis)

2. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นรูปแบบที่ประกอบสำคัญ 7 องค์ประกอบ ที่มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ การบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this research were to

investigate to development an Confirm for model of administration by Quality System for English curriculum program in basic education school.

The population used in the study were Administrators and Deputy administrators in English Curriculum Schools Program in basic education school 501 persons, The study sample were Administrators and Deputy administrators in English Curriculum Program in basic education school 219 persons. Sampling sized were used krejcie and Morgan table and selection by Simple Random Sampling

Tools for collecting data was questionnaire divide 3 parts, part 1 was checklist for basic data of samples, part 2 were rating scale 5 level questionnaire by means of Rensis Likert, part 3 open-end question about problem, recommendation, and guideline for problem solving of model of Administration by Quality System of English Curriculum Program in basic education school and questionnaire confirm by the experts. The statistics used in data analyzed were factors analysis : confirmatory factors analysis : varimax methods.

The results of dissertation showed that:

1. The model of administration by Quality System for English curriculum program in basic education school were 7 factors are factor 1 Leadership administration were 21 components , factor 2 Process and System Performance were 16 components, factor 3 Decision making and continuously improving were 12 components, factor 4 Administration depend on Customers center were 11 components, factor 5 Personnel Participation were 11 components, factor 6

Friendship and equal profit were 5 component and factor 7 Organization and Parents were 5 components

2. The model of administration by Quality System for English curriculum program in basic education school were 7 factors experts confirm this model were correct, suitable, possible, and useful show that agreement with research frameworks and research theory.

Keywords: Model of Administration by Quality System for English Curriculum Program in Basic Education School, Model of Administration by Quality System, English Curriculum Program in Basic Education School

บทนำ

คุณภาพที่โรงเรียนต้องให้ความสำคัญคือคุณภาพของผลผลิต แต่การที่จะได้มาซึ่งคุณภาพของผลผลิตที่ลูกค้าพอใจนั้น จะต้องมาจากคุณภาพของกระบวนการ (Process Quality) และคุณภาพของบุคลากร (Human Quality) กระบวนการที่มีคุณภาพและคนที่มีคุณภาพเท่านั้น จึงจะสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพได้ และกระบวนการที่มีคุณภาพ จะต้องเป็นกระบวนการที่ครบวงจร คุณภาพของคนต้องได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้ทำงานอย่างถูกต้องมีประสิทธิภาพ รู้ถึงวิธีทำงานที่ถูกต้อง และจะต้องพัฒนาคุณภาพของคนในลักษณะที่สร้างบรรยากาศของการรักการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในองค์กร ซึ่งจะทำให้มีการปรับปรุงงานและพัฒนาเทคโนโลยีได้ด้วยตนเองมีมูลค่าเพิ่มอยู่ในตัว (สมศักดิ์ สันธะเวชญ์, 2556)

โรงเรียนสองภาษา ได้กำเนิดในประเทศสหรัฐอเมริกา มากกว่า 100 ปี เป็นประเด็นที่ใหม่ ยุ่งยาก ในปี ค.ศ. 1837 กฎหมายของมลรัฐเพนซิลเวเนีย ต้องการให้การสอนในโรงเรียนให้จัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐาน

ภาษาเยอรมันให้ดีเท่ากับภาษาอังกฤษ นั้นเป็นการจัดหาและให้คำจำกัดความของคำว่า โรงเรียนสองภาษา (Bilingual Education) มลรัฐอื่น ๆ ได้ดำเนินการต่อในเวลาต่อมา สำหรับชาวต่างชาติ และสำหรับผู้ที่มีอายุ 7 ขวบขึ้นไป โรงเรียนหลักสูตรสองภาษาได้เปิดขึ้นอีกครั้งในปี ค.ศ. 1960 เพื่อสิทธิมนุษยชน และเพื่อความอยู่รอดของชาวอเมริกันสำหรับผู้พูดภาษาที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1960-1970 การศึกษาได้เน้นเรื่องเศรษฐกิจเป็นสำคัญ เพื่อตอบสนองความต้องการและความรับผิดชอบของประเทศสภาครองเกรสได้ผ่านกฎหมายการศึกษาหลักสูตรสองภาษา (Bilingual Education Act) ในปี ค.ศ. 1968 ซึ่งกฎหมาย ฉบับนี้ ได้ให้เงินอุดหนุนเป็นสิ่งจูงใจสำหรับโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรสองภาษา แต่ไม่ได้รวมทุกโรงเรียน (Sadker and Sadker, 2005: 51-52) สำหรับโรงเรียนสองภาษา เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านความรู้ความสามารถและทักษะทางภาษาของผู้เรียน และในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนต้องคำนึงถึงความสามารถพื้นฐานในการใช้ภาษาของผู้เรียน การสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมอันดีงามตลอดจนการเรียนการสอนในบริบทของความเป็นไทยผสมผสานกับความเป็นสากล สำหรับรูปแบบการจัดสามารถทำได้ 2 แบบ คือ โรงเรียนสองภาษาประเภท English Program (EP) เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมมีเกณฑ์ ครูต่อนักเรียน (1:20) และมีครูภาษาอังกฤษตามเกณฑ์คืออย่างน้อย 1 คน ต่อ 1 ห้องเรียน จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ทุกระดับชั้น ภาษาอังกฤษและสังคมศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นไทย กฎหมายไทย ประเพณีและวัฒนธรรมไทย ส่วนโรงเรียนสองภาษาประเภท Mini English Program (MEP) สอนได้ไม่เกิน ร้อยละ 50 ของชั่วโมงสอนทั้งหมดต่อสัปดาห์ ควรเปิดในปีแรกของการแต่ละระดับเท่านั้น เช่น เปิดสอนเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนที่มีทั้งระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ ปีที่ 4 ก็ควรเปิดระดับเดียว ทั้งนี้โรงเรียนสามารถเก็บค่าเล่าเรียนเพิ่มจากโรงเรียนปกติได้ โรงเรียนสองภาษาทุกห้องเรียนต้อง มีทั้งครูไทยและครูต่างชาติสอนคู่กันเป็น Team teaching การเก็บค่าเล่าเรียน นักเรียนในโครงการ EP เก็บได้สูงสุดไม่เกินคนละ 35,000 บาท ต่อภาคเรียน นักเรียน MEP เก็บค่าเล่าเรียนได้ไม่เกิน 17,500 บาทต่อภาคเรียน ต้องมีความพร้อมของอาคารสถานที่ มีห้องเรียนเหลือเพียงพอที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555: ออนไลน์) ปัจจุบัน ข้อมูล จากสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อเดือนมีนาคม 2556 มีโรงเรียนในสังกัดที่เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ระดับปฐมวัย และประถมศึกษา จำนวน 101 โรงเรียน เปิดสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 ถึงปัจจุบัน กระจายอยู่ทั่วประเทศ ซึ่งเปิดสอนทั้งหลักสูตร EP MEP

ปัญหาของหลักสูตร English Program (EP) และ International Program (IP) การเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นแกนกลาง และใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการเรียนการสอนมีปัญหาหลายด้าน เช่น 1) ปัญหาด้านหลักสูตร หลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตรที่กระทรวงการศึกษาธิการกำหนดขึ้น เป็นการแปลงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย มาเป็นภาษาอังกฤษซึ่งไม่ได้ตรงกับความต้องการของโรงเรียนและเด็กๆ ที่ต้องการเรียนหลักสูตรนานาชาติ ดังนั้นเด็กๆ ที่เรียนหลักสูตรนี้จะต้องเรียนทั้งหลักสูตรภาษาไทย และหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพราะเป็นข้อบังคับที่ขึ้นอยู่กับกฎระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการคงไม่สามารถปรับปรองกันได้เต็มร้อยว่า หลักสูตรเหล่านี้ จะช่วยส่งเสริมให้เด็กเก่งภาษาอังกฤษได้เร็ว 2) ปัญหาด้านครูผู้สอนและความสามารถของตัวผู้สอน ยังไม่มีวุฒิการศึกษาที่ดี ไม่มีความรู้เชิงลึกเกี่ยวกับศาสตร์ หรือวิชาที่สอน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนในโรงเรียนที่ใช้ระบบการเรียนการสอนเป็น EP และ IP จะเน้นผู้สอนที่เป็นเจ้าของ

ภาษาและส่วนมากไม่มีวุฒิการศึกษาเฉพาะทางเกี่ยวกับการสอน หรือไม่มีใบประกาศนียบัตรประกอบวิชาชีพครูตามที่กระทรวงการศึกษาธิการกำหนด “อาจารย์ผู้สอนที่เป็นชาวต่างชาติมีความรู้เรื่องการใช้ภาษาที่ดีก็จริงอยู่ แต่อยู่ในทางวิชาการอาจจะไม่ดีพอ เพราะว่าเขาไม่ได้เรียนวิชานั้นๆ มาโดยตรง ทำให้ศักยภาพการทำงานของครูสอนลดน้อยลง เกิดเป็นการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพตามความต้องการ หรือไม่สามารถสอนให้นักเรียนเข้าใจได้” 3) ปัญหาคุณภาพมาตรฐานประเทศไทย ที่ยังพบช่องโหว่ในเรื่องคุณภาพระบบการสอนอยู่ไม่น้อย 4) ปัญหาการวัด และประเมินผลการเรียนยังไม่เป็นสากลเท่าที่ควร คือการใช้หลักการประเมินตามการเรียนรู้ในหลักสูตรภาษาไทย ซึ่งการจะบอกว่าหลักสูตรนั้นดีหรือไม่ดีต้องให้ประชาชนหรือผู้เรียนเป็นผู้ตัดสินใจเอง 5) ปัญหาด้านตัวเด็ก “พ่อแม่ที่ส่งลูกเข้าไปเรียนในโรงเรียนที่ใช้หลักสูตร EP และ IP จะต้องศึกษาความพร้อมของการเรียนการสอนในสถาบันนั้นๆ ทั้งเรื่องวิชาการ ความรู้ที่ลูกจะได้รับจากการเรียน ตลอดจนความพร้อมและความสามารถของบุคลากรในการสอนว่ามีวุฒิภาวะในการสอนหรือไม่ เพราะปัจจุบันมีผู้สอนที่ยังไม่ผ่านการพิจารณาตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาจำนวนมาก นอกจากนั้นควรหาข้อมูลเรื่องค่าใช้จ่ายที่ต้องลงทุน เพราะการจ่ายค่าเทอมแพง เพื่อให้ลูกได้เรียนในหลักสูตรนานาชาติ ไม่ได้ความหมายว่าการสอนจะมีคุณภาพเสมอไป” (เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์, 2555: ออนไลน์)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ส่งเสริมให้โรงเรียนในโครงการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล ได้นำเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ มาใช้ในการบริหารโรงเรียนและจะขยายผลใช้กับโรงเรียนโดยทั่วไป ทั้งนี้เพราะ ระบบนี้เป็นที่ยอมรับทั่วโลก เป็นระบบที่พัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ และมีหน่วยงานที่ทำหน้าที่ประเมินรับรอง ระบบนี้มุ่งสู่ผลการดำเนินการ โดยไม่กำหนดวิธีปฏิบัติที่ตายตัว ระบบนี้มีพื้นฐานมาจาก TOM และ PDCA ซึ่งโรงเรียน

จะมีความคั่นเคย และเป็นระบบที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจที่โรงเรียนดำเนินการอยู่แล้ว ระบบนี้เน้นการวางแผนกลยุทธ์แผนปฏิบัติการทั้งระยะสั้นและระยะยาว เน้นการนำแผนสู่การปฏิบัติ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (กพร.) ได้นำระบบนี้มาใช้กับหน่วยงานราชการ แต่เรียกชื่อเป็น Public Management Quality: PMQA) ซึ่งก็ครอบคลุมถึงโรงเรียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556: 15) การบริหารจัดการคุณภาพ เป็นกลไกสำคัญในการผลักดันการพัฒนาโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล ซึ่งจะทำให้เกิดคุณลักษณะต่อการจัดการเรียนการสอน อันจะส่งผลต่อนักเรียนอันเป็นเป้าหมายปลายทางของการจัดการศึกษา ระบบบริหารจัดการ ซึ่งได้ยอมรับว่าเป็นระบบที่จะพัฒนาองค์กรให้มีผลการดำเนินงานที่เป็นเลิศ โดยอิงแนวทางการดำเนินงานตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award-TQA) มาพัฒนาขีดความสามารถด้านบริหารจัดการองค์กร เพื่อให้มีวิธีปฏิบัติและผลการดำเนินการในระดับมาตรฐานโลก เนื่องจากระบบดังกล่าว มีพื้นฐานทางด้านเทคนิคและกระบวนการตัดสินใจรางวัล เช่นเดียวกับรางวัลคุณภาพแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (Malcolm Baldrige National Quality Award-MBNQA) ซึ่งเป็นต้นแบบรางวัลคุณภาพแห่งชาติที่ประเทศต่าง ๆ หลายประเทศทั่วโลกนำไปประยุกต์ โดยเรียกชื่อแตกต่างกัน เช่น ประเทศออสเตรเลีย เรียกว่า Australian Business Excellence Award (ABEA) สิงคโปร์ เรียกว่า Singapore Quality Award (SQA) ญี่ปุ่นเรียกว่า Japan Quality Award (JQA) สหภาพยุโรป เรียกว่า European Quality Award (EQA) ส่วนประเทศไทยเรียกรางวัลนี้ว่า Thailand Quality Award (TQA) ซึ่งมีหน่วยงานรับผิดชอบในการประเมิน คือ สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (สำนักบริหารงานกรมมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553ก: 1-2) การพัฒนาคุณภาพสถานศึกษามีความเกี่ยวข้องกับระบบประกันคุณภาพอย่างแนบแน่น โดยการประกันคุณภาพการศึกษามีความเกี่ยวข้องกับ

กิจกรรมหลากหลาย อาทิ การกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การพัฒนาสถานศึกษาให้ได้มาตรฐาน การติดตามการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาเหล่านี้ ควรที่จะกระทำต่อเนื่องตลอดเวลา เพื่อยกระดับมาตรฐานของสถานศึกษาให้สูงขึ้นไปในอนาคต ระบบประกันคุณภาพสถานศึกษามีเป้าประสงค์หลักอยู่ 2 ประการ คือ 1. การสร้างระบบความรับผิดชอบ (Accountability) และ 2. การสร้างระบบพัฒนาคุณภาพสถานศึกษา (Improvement) โดยระบบประกันคุณภาพที่ดีต้องให้ความสำคัญกับทั้ง 2 ระบบโดยมีลักษณะไม่เป็นการจับผิดหรือตรวจสอบการทำงานของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพียงอย่างเดียว แต่มุ่งสร้างความรับผิดชอบซึ่งเสมือนการสร้างแรงจูงใจให้กับสถานศึกษา ในขณะที่ค้นหาจุดแข็งเพื่อส่งเสริม และค้นหาจุดอ่อนเพื่อลดระดับ จึงจะทำให้คุณภาพของสถานศึกษาพัฒนาขึ้นในที่สุด (มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ, 2556: 255-256)

จากความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา ที่กล่าวถึงข้างต้น พบว่า คุณภาพมาตรฐานของสถานศึกษา ของผู้เรียน โดยเฉพาะหลักสูตรสองภาษา (ไทย - อังกฤษ) หรือโปรแกรมโรงเรียนสองภาษา (EP, MEP) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การบริหารจัดการด้านคุณภาพของสถานศึกษา และคุณภาพของผู้เรียน ยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังของครู ผู้ปกครองนักเรียน ผู้วิจัยในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลอุบลราชธานี จึงมีความสนใจพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อนำผลวิจัยที่ได้รับมาปรับปรุงรูปแบบ โครงสร้าง พัฒนาการบริหารจัดการศึกษา ให้โรงเรียนสองภาษาของโรงเรียนสองภาษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งสู่คุณภาพ มาตรฐาน สู่วิถีความเป็นเลิศ

เป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ และผู้เกี่ยวข้อง มุ่งให้สถานศึกษาอื่น ๆ ที่สนใจ ได้นำผลวิจัยไปปรับใช้ ประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และนำไปใช้ของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบของการวิจัยเป็นการวิจัยแบบวิธีผสม (Mixed Methods) ทั้งวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ที่มีแบบแผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มเดียวที่ศึกษาเหตุการณ์โดยไม่มีทดลอง (The One Shot, Non Experimental Case Study Design)
2. ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันภาษาอังกฤษ จำนวน 505 คน ในปีการศึกษา 2556
3. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสถาบันภาษาอังกฤษ จำนวน 219 คน ในปีการศึกษา 2556 การกำหนดขนาด

กลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970: 607-610) ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ มี 3 ชุด ได้แก่

4.1 แบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด

4.2 แบบสอบถามรูปความเหมาะสม

ของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 3 ตอน

4.3 แบบสอบถามตรวจสอบความเหมาะสม

ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และการใช้ประโยชน์ของรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยและสัมภาษณ์

เชิงลึกผู้บริหารโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

5.2 ขอความอนุเคราะห์ผู้อำนวยการ

โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 คนเพื่อตอบแบบสอบถาม

5.3 ผู้วิจัยจัดประชุมกลุ่มสนทนา (Focus

Group) ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) 2) วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยใช้ (Component Matrix) และสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีเทคนิคแกนสำคัญ (Principal Component Analysis) จากนั้นจึงทำการหมุนแกนแบบออร์โธโกนอล (Orthogonal Rotation) โดยวิธีวาริแมกซ์ (Varimax Method)

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 หลักการบริหารด้วยความเป็นผู้นำ มี 21 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 2 หลักการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ มี 16 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 3 หลักการตัดสินใจและปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง มี 12 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 4 หลักการบริหารองค์กรที่เน้นลูกค้าเป็นสำคัญ มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 5 หลักการมีส่วนร่วมของบุคลากร มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 6 หลักการสร้างสัมพันธภาพกับผลประโยชน์ที่เสมอภาค มี 5 องค์ประกอบ และ ปัจจัยที่ 7 องค์กรและผู้ปกครอง มี 5 องค์ประกอบ โดยใช้การสกัดตัวแปร (Factor Analysis)

2. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นรูปแบบที่ประกอบสำคัญ 7 องค์ประกอบ ที่มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย

อภิปรายผล

1. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 หลักการบริหารด้วยความเป็นผู้นำ มี 21 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 2 หลักการดำเนินงานอย่างเป็นกระบวนการและเป็นระบบ มี 16 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 3 หลักการตัดสินใจและปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง มี 12 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 4 หลักการบริหารองค์กรที่เน้นลูกค้าเป็นสำคัญ มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 5 หลักการมีส่วนร่วมของบุคลากร มี 11 องค์ประกอบ ปัจจัยที่ 6 หลักการสร้างสัมพันธภาพกับผลประโยชน์ที่เสมอภาค

มี 5 องค์ประกอบ และ ปัจจัยที่ 7 องค์กรและผู้ปกครอง มี 5 องค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องและเป็นไปตามข้อค้นพบองค์ประกอบของรูปแบบหลายรูปแบบ ที่มีนักการศึกษาได้ค้นพบที่สอดคล้องกับทฤษฎีของการวิจัย หลาย ๆ คน เช่นจินตนา คักดีภู่อารัม (2545: บทคัดย่อ) พบว่า รูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย มีองค์ประกอบ 5 ส่วน ประกอบด้วย 1) หลักการ แนวคิดในการกำหนดรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) ลักษณะเฉพาะของโรงเรียนในกำกับของรัฐ 4) กฎบัตรของโรงเรียนในกำกับของรัฐ 5) การบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐ 4 ด้าน ได้แก่ งานวิชาการ งานบุคคล งานการเงิน และงานบริหารทั่วไป อมรรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ (2546: 118-125) ได้ทำการพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยทำให้ได้รูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 ด้านดังนี้ 1) หลักการของความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยสาระสำคัญ 14 ข้อ 2) โครงสร้างและกลไกความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอน ประกอบด้วยสาระสำคัญ 16 ข้อ 3) ประเภทของกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนประกอบด้วยกิจกรรมด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 12 ข้อ กิจกรรมด้านอาจารย์ 6 ข้อ และกิจกรรมด้านอุปกรณ์ทรัพยากรที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนและอาคารสถานที่ 3 ข้อ 4) การจัดและดำเนินกิจกรรมความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนประกอบด้วยวิธีการที่จะสร้างให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการ 6 ข้อ แหล่งทุนที่ใช้สนับสนุนความร่วมมือ 5 ข้อ การประสานงานความร่วมมือ 9 ข้อ การจัดทำและพัฒนาโครงการความร่วมมือ 7 ข้อ และการติดตามและประเมินผลความร่วมมือ 9 ข้อ นางลักษณ์ เรือนทอง (2550: 164-174) พบว่า องค์ประกอบของรูปแบบ

การบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ 1) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ 2) ผู้บริหารและครูเป็นมืออาชีพ 3) การประกันคุณภาพ การตรวจสอบได้และความน่าเชื่อถือ 4) สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) การมีวิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ร่วมกัน 6) เน้นการเรียนการสอน 7) การสอนที่มีวัตถุประสงค์ 8) มีความคาดหวังต่อนักเรียนสูง ชัยพร สกุลพนาภิรักษ์ (2552: 171-175) พบว่า 1. องค์ประกอบ รูปแบบโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การประเมินผล 2) การบริหารกิจการนักเรียน 3) การบริหารบุคคล 4) การบริหารวิชาการ 5) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 6) การประกันคุณภาพการศึกษา และ 7) การบริหารงานทั่วไป ทรงพล เจริญคำ (2552: 293-294) พบว่า ปัจจัยความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย 5 ปัจจัย คือ 1) การบริหารงานของโรงเรียน 2) ผู้อำนวยการโรงเรียน 3) โครงสร้างการบริหารงานของโรงเรียน 4) นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม และ 5) คณะครูและบุคลากรทางการศึกษา วิทยา พัฒนวงศ์ (2552: 268-271) พบว่า องค์ประกอบรูปแบบการประกอบโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) คุณลักษณะผู้ประกอบการ 2) การพัฒนาตนเอง 3) การบริหารการเงิน 4) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ และ 5) การประชาสัมพันธ์ ทวีวรรณ อินตา (2552: 287-290) พบว่า องค์ประกอบการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความสามารถขององค์กร 2) การจัดการความขัดแย้ง 3) การบริหารการเปลี่ยนแปลง 4) การมอบหมายกลยุทธ์ให้ผู้รับผิดชอบ 5) การจัดทำแผนปฏิบัติการรายปี 6) วัฒนธรรมองค์กร 7) การกำหนดวัตถุประสงค์ระยะสั้น และ 8) การจูงใจ เรา ครีวิชัย (2554: 165-170) พบว่า รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้าที่มีองค์ประกอบย่อยคือ สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา การตอบสนองความต้องการของชุมชน

และแหล่งเรียนรู้ในชุมชน นโยบายของรัฐบาล นโยบายของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้เรียน ผู้บริหารและครู จรรยาบรรณวิชาชีพของครู จรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหาร และงบประมาณสำหรับปัจจัยด้านกระบวนการนั้น ประกอบด้วย การบริหารจัดการหลักสูตร การเรียนการสอน และการวัดผลประเมินผล ด้านผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนและความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน

2. รูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ เป็นรูปแบบที่ประกอบสำคัญ 7 องค์ประกอบ ที่มีความถูกต้องเหมาะสม เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ สงวนพงศ์ ชวนชม (2545: 170-176) สุพัตรา ศรีสุวรรณ (2545: 141-142) ขวัญตา บุญวาศ (2546: 155-158) จารุวรรณ ประทุมศรี (2547: 158-163) นงลักษณ์ เรือนทอง (2550: 164-174) ชัยพร สกุลพนาภิรักษ์ (2552: 171-175) ทรงพล เจริญคำ (2552: 293-294) ทวีวรรณ อินตา (2552: 287-290) วิทยา พัฒนวงศ์ (2552: 268-271) เรา ครีวิชัย (2554: 165-170) พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม ถูกต้อง เป็นไปได้และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ สอดคล้องกับทฤษฎีของการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปวางแผนในกำหนดนโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในสังกัดให้เหมาะสมต่อไป

1.2 ผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรศึกษารูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม เช่น ในโรงเรียนนาร่อง ในเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งสังกัด เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา และสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ภายในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา

1.3 สำนักการศึกษา สังกัดองค์การบริหาร ส่วนท้องถิ่นที่สนใจสามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการ ด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้นำไปวางแผนในกำหนด นโยบายการบริหารจัดการโรงเรียนในสังกัด ให้เหมาะสม ต่อไป

1.4 สำนักงานส่งเสริมการศึกษาเอกชน สามารถนำรูปแบบการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ

ของโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร กระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้นำไปวางแผนในกำหนดนโยบายการบริหาร จัดการโรงเรียนในสังกัด ให้เหมาะสมต่อไป

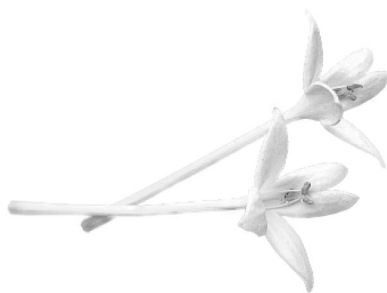
2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.3 ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

2.4 ควรศึกษาเรื่องรูปแบบการบริหาร จัดการด้วยระบบคุณภาพของโรงเรียนสังกัดกรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

บรรณานุกรม

- ขวัญตา บุญวาศ. (2546). **การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ทางการพยาบาลด้วยการสร้างความรู้แบบร่วมมือ**. ปรินทิพนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การอุดมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ ประทุมศรี. (2547). **การพัฒนารูปแบบการเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษา สำหรับสาขาวิชาการบริหาร การศึกษา ระดับปริญญาโทบัณฑิต ในมหาวิทยาลัยของรัฐ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎี บัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จินตนา คักดีภู่อราม. (2545). **การนำเสนอรูปแบบการบริหารโรงเรียนในกำกับของรัฐสำหรับประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต บริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยพร สกุลพนารักษ์. (2552). **รูปแบบโรงเรียนสองภาษาสำหรับประเทศไทย**. ปรินทิพนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นงลักษณ์ เรือนทอง. (2550). **รูปแบบการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผล**. ดุษฎีนิพนธ์ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทรงพล เจริญคำ. (2552). **รูปแบบความเป็นเลิศของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทวีวรรณ อินตา. (2552). **การพัฒนารูปแบบที่มีประสิทธิภาพของการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา ของรัฐ**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศ. (2556). **รายงานฉบับสมบูรณ์การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษา ขั้นพื้นฐาน เสนอต่อ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัย เพื่อการพัฒนาประเทศ.
- เรชา ศรีวิชัย. (2554). **รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเอกชนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิผล ในจังหวัดนนทบุรี**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- วิทยาพัฒน์วงศ์. (2552) **รูปแบบการประกอบการโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย**. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมศักดิ์ สันธะเวชชัย. (2556). **การประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน**. (ออนไลน์) จาก <http://www.moe.go.th/main2/article/article14.htm> สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2556.
- สงวนพงศ์ ขวนชม. (2545). **การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการของมหาวิทยาลัย วงษ์ชวลิตกุล**. วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- สุพัตรา ศรีสุวรรณ. (2545). **การพัฒนารูปแบบฝึกอบรมวิชาชีพทางไกลแบบสองทาง**. ปรินทิพนิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (สาขาเทคโนโลยีการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2555). **เปิดช่องโหว่ “English Program**. (ออนไลน์). จาก <http://blog.eduzones.com/jipatar/49503> สืบค้นเมื่อ 16 พฤษภาคม 2555.

อมรรัตน์ ภิญโญนนตพงษ์. (2546). **การพัฒนารูปแบบความร่วมมือทางวิชาการด้านการเรียนการสอนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ**. ปรินซิเพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต (การอุดมศึกษา), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Krejcie, R.E. and D.W. Morgan. (1970). **"Determining Sample Size for Research Activities."** Educational and Psychological Measurement. pp 607-610

Sadker, M. P. and Sadker, D. M. (2005). **Teachers, School, and Society. 7th** ed. New York: McGraw - Hill.